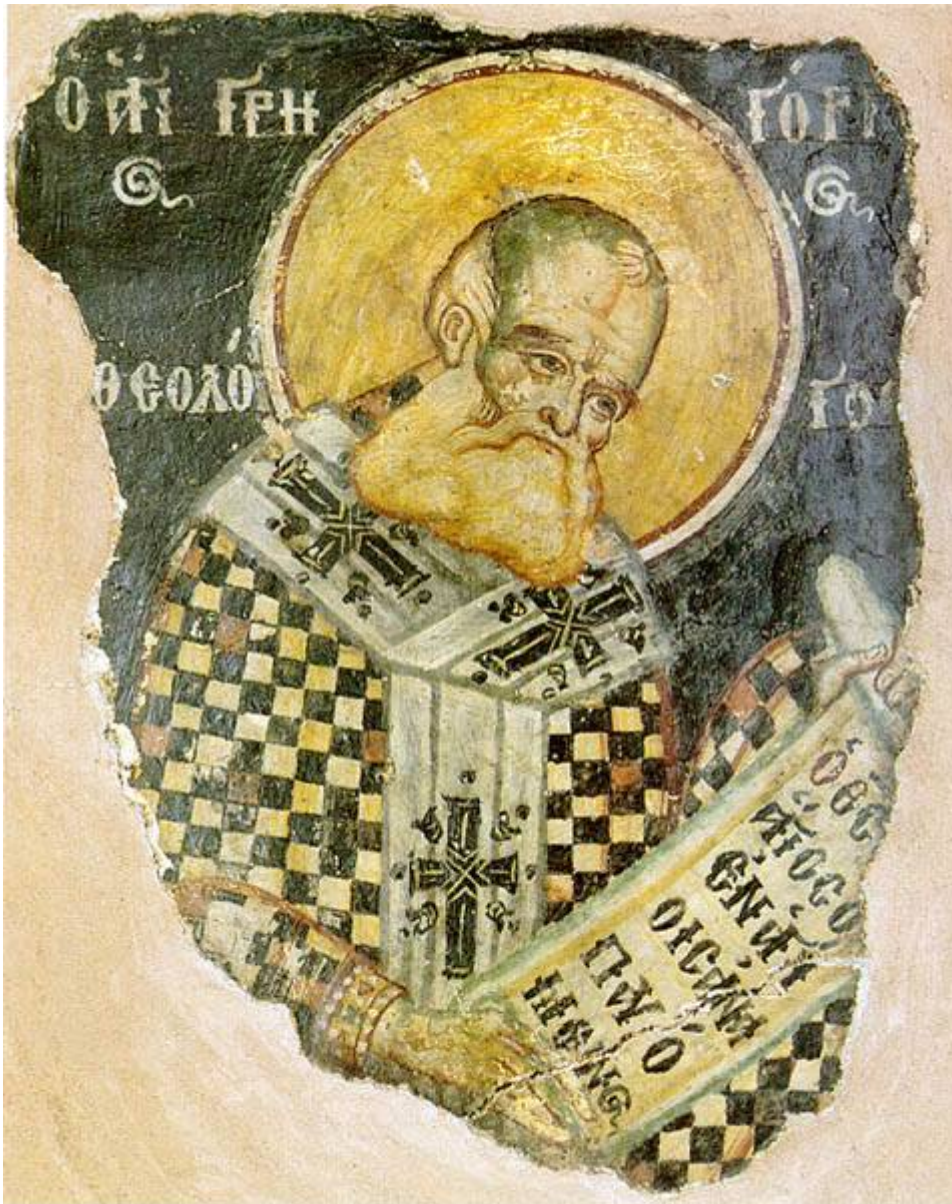

6 Οκτωβρίου 2019

Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου: Οικονομία και εξουσία του Χριστού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

www.elpenor.org/athos

Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος - β' τέταρτο 18ου αι. μ.Χ. - Μονή Σίμωνος
Πέτρας, Άγιον Όρος

Σαν άνθρωπος εβαπτίσθη, αλλά ως Θεός έλυσε τις αμαρτίες. Όχι διότι εχρειάζετο ο ίδιος κάθαρσιν, αλλά για να αγιάση τα ύδατα.

Σαν άνθρωπος επειράσθη, αλλά ως Θεός ενίκησε. Και μας παρακινεί να έχωμε θάρρος, επειδή έχει νικήσει τον κόσμο.

Επείνασε, αλλά έθρεψε χιλιάδες· αλλά είναι ο άρτος της ζωής, ο εκ του ουρανού.

Εδίψασε, αλλά και εφώναζε: «Εάν τις διψά ερχέσθω προς με και πινέτω», αλλά και υπέσχετο ότι θα πηγάσουν ύδωρ (ζων) όσοι πιστεύουν.

Εκοπίασε, αλλά και είναι η ανάπαυσις των κοπιώντων και πεφορτισμένων.

Ενύσταξε, αλλά και επεριπάτησε στο πέλαγος και επετίμησε τους ανέμους, και «εσήκωσε στον αφρό» τον Πέτρο που εβούλιαζε.

Πληρώνει φόρο· αλλά από ένα ψάρι· και είναι ο βασιλεύς εκείνων που Του εζητούσαν τον φόρο.

Τον λένε Σαμαρείτην και δαιμονισμένον, αλλά σώζει εκείνον που κατέβαινε από την Ιερουσαλήμ και περιέπεσε σε ληστές, αλλά ομολογείται από τα δαιμόνια και διώχνει δαιμόνια, και πνίγει λεγεώνες πνευμάτων (ακαθάρτων) και βλέπει τον αρχηγόν των δαιμόνων να «πέφτη» σαν αστραπή.

Ελιθοβολήθη, αλλά δεν συνελήφθη!

Προσηύχετο, αλλά αυτός εισακούει τις προσευχές.

Δακρύζει, αλλά και παύει τα δάκρυα.

Ερωτά που έχει τεθή ο Λάζαρος, διότι ήταν άνθρωπος, αλλά σαν Θεός εγείρει τον Λάζαρον.

Πωλείται, και μάλιστα πολύ φθηνά, δηλ. για τριάκοντα αργύρια, αλλά εξαγοράζει τον κόσμο και μάλιστα πολύ ακριβά, δηλ. με το αίμα Του!

«Ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθη», αλλά ποιμαίνει τον Ισραήλ και τώρα ολόκληρη την Οικουμένη. Άφωνος σαν αρνί, αλλά είναι ο Λόγος, που κατηγγέλη από την «φωνήν του βοώντος εν τη ερήμω».

Ασθένησε και ετραυματίσθη, αλλά θεραπεύει «πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν».

Ανουσώνεται εις το ξύλο και καρφώνεται, αλλά και μας αποκαθιστά εις το ξύλο της ζωής. Και σώζει ακόμη και έναν ληστήν που εσταυρώθη μαζί Του· και κάνει σκοτάδι σε κάθε τι το ορατό.

Του δίδουν σαν ποτό ξύδι και σαν φαγητό χολή.

Ποίου; Εκείνου που μετέβαλε το νερό σε κρασί, που έπαυσε την «πικράν γεύσιν», που είναι ο γλυκασμός και όλος επιθυμία!

Παραδίδει την ψυχήν του, αλλά και έχει εξουσία να την λάβη πάλι, αλλά το καταπέτασμα του Ναού σχίζεται -διότι τώρα μας αποκαλύπτονται τα άνω- και αι πέτραι σχίζονται, και οι νεκροί εγείρονται.

Αποθνήσκει, αλλά ζωοποιεί και καταλύει και καταλύει με τον θάνατον Του τον θάνατο.

Θάπτεται, αλλά ανασταίνεται.

Κατέρχεται εις τον Άδη, αλλά θα έλθη να κρίνη «ζώντας και νεκρούς»...

Απόσπασμα από τον Τρίτο Θεολογικό Λόγο, (Λόγος ΚΘ'), «Περί του Υιού», του Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου, σε μετάφραση Αρχιμ. Μελετίου Καλαμαρά (μετέπειτα Μητροπολίτη Νικοπόλεως και Πρεβέζης), από τη σειρά «Άπαντα των Αγίων Πατέρων», των εκδόσεων Ωφελίμου βιβλίου».